

АНТОН ІВАНОВИЧ ГАЙОВИЙ

3 липня 1962 р. після тяжкої хвороби вмер вірний син нашої партії, член ЦК КПРС, член Президії ЦК КП України, депутат Верховної Ради СРСР і депутат Верховної Ради Української РСР, секретар ЦК КП України Антон Іванович Гайовий. Все своє свідоме життя Антон Іванович віддав великій справі Комуністичної партії і радянського народу.

А. І. Гайовий народився в 1907 р. в с. Залізізюму, Дзержинського району, Донецької області, в сім'ї селянина-бідняка.

Почавши свою трудову діяльність з 12-річного віку на шахтах Донбасу, Антон Іванович пройшов шлях від робітника до визначного партійного і державного діяча Української Радянської Соціалістичної Республіки.

У 1930 р. А. І. Гайовий вступив у ряди Комуністичної партії Радянського Союзу. З 1920 по 1931 рр. Антон Іванович працював шпальником на Горлівському машинобудівному заводі, потім був висунутий на профспілкову роботу.

У 1934 р. А. І. Гайовий був обраний секретарем партійного комітету Горлівського машинобудівного заводу ім. Кірова, потім секретарем Горлівського міського партії. З 1938 р. — секретар Донецького обкому партії. В 1939 р. Антон Іванович працював головою виконкому Донецької обласної Ради депутатів трудящих, а в 1940 р. А. І. Гайовий обраний першим секретарем Луганського обкому.

В роки Великої Вітчизняної війни Антон Іванович був членом Військової Ради 21-ї армії Донського фронту, в 1943 р. разом з

передовими частинами Радянської Армії повернувся в Луганськ, де працював першим секретарем обкому КП України. В травні 1952 року був обраний першим секретарем Запорізького обкому КП України. З 1957 р. А. І. Гайовий — член Президії ЦК КП України, перший секретар Дніпропетровського обкому КП України.

В травні 1961 року Пленум ЦК КП України обрав А. І. Гайового секретарем ЦК КП України.

На XX і XXII з'їздах КПРС А. І. Гайовий обирається членом ЦК КПРС.

Усі свої сили, знання, великий досвід і організаторські здібності Антон Іванович віддавав розвиткові народного господарства, підвищенню добробуту трудящих республіки, великій справі побудови комунізму в нашій країні.

Антон Іванович Гайовий завжди був чесним і принциповим комуністом, нетерпимий до недоліків, брав активну участь в партійному і громадсько-політичному житті. Антон Іванович не раз обирався депутатом Верховної Ради Української РСР, був скромною і чуйною людиною, чуло ставився до людей, користувався любов'ю і повагою трудящих.

За видатні заслуги перед Батьківщиною Радянській уряд нагородив А. І. Гайового чотирма орденами Леніна, орденами Трудового Червоного прапора, Червоної Зірки і багатьма медалями.

Світлий образ Антона Івановича Гайового — вірного сина Комуністичної партії і радянського народу — назавжди збережеться в наших серцях.

М. С. Хрущов, М. В. Підгорний, Л. І. Брежнев, Ф. Р. Козлов, М. А. Сулов, А. П. Кириленко, Д. С. Полянський, В. В. Шербицький, Д. С. Коротченко, І. П. Казанець, І. С. Сенін, Н. Т. Кальченко, О. І. Іващенко, П. Ю. Шелест, М. Д. Бубновський, А. Д. Скаба, В. К. Клименко, П. К. Кошовий, О. О. Єпішев, О. Ф. Засядько, З. Т. Сердюк, В. М. Титов, О. П. Рудаков, Г. П. Бутенко, П. Я. Розенко, П. Т. Тронько, М. О. Тихонов, С. А. Ковпак, І. С. Грушецький, О. П. Ляшко, В. В. Шевченко, М. П. Толубєєв, В. В. Скрябін, П. П. Козир, Ф. І. Калита, М. К. Лазуренко, Ф. Г. Мартинов, І. К. Лутак, А. В. Іващенко, М. С. Синица, В. Г. Комяхов, О. І. Денисенко, Я. І. Лисенко, А. М. Науменко, Г. І. Шевчук, М. О. Соболев, А. С. Кочубей, О. Ф. Ватченко, Л. І. Найдек, П. О. Дорошенко, О. Г. Ботвинов, І. І. Відиченко, Г. Г. Шевель, К. Д. Губський, М. А. Кузнецов, І. Х. Головаченко, В. Ф. Нікітченко, І. І. Братченко, В. І. Дрозденко, О. Й. Давидов, І. Й. Стафійчук, О. Ф. Федоров, Ю. Н. Ельченко, А. Н. Зленко, І. І. Голубородько, К. П. Бойко, А. С. Маленкін, І. М. Педанюк, М. К. Белогуров, Д. Х. Панасюк, О. Є. Корнійчук, М. П. Стельмах, П. К. Клименко, В. С. Марков.

«Перебування в Румунії було плодотворним, цікавим і корисним»

ТОВАРИШ М. С. ХРУЩОВ ПРО ПОЇЗДКУ РАДЯНСЬКОЇ ПАРТІЙНО-УРЯДОВОЇ ДЕЛЕГАЦІЇ В РУМУНСЬКУ НАРОДНУ РЕСПУБЛІКУ

МОСКВА, 2. (ТАРС). Перший секретар ЦК КПРС Голова Ради Міністрів СРСР М. С. Хрущов виступив сьогодні по радіо і телебаченню. Він розповів про поїздку радянської партійно-урядової делегації в Румунську Народну Республіку.

Товариш М. С. Хрущов підкреслив, що перебування в Румунії було плодотворним, цікавим і корисним. Це були дні хвилюючої демонстрації, великої і міцної дружби, яка навки з'єднала народи наших країн. З почуттям глибокого задоволення, відзначив М. С. Хрущов, ми можемо сказати, що поїздка радянської партійно-урядової делегації в Румунію сприяла дальшому зміцненню дружби і співробітництва радянського й румунського народів, була

корисною для зміцнення єдності і згуртованості світової системи соціалізму.

Наші зустрічі і розмови з товаришем Георге Георгіу-Деж та іншими керівниками Румунської Народної Республіки, сказав М. С. Хрущов, проходили в душі дружби, сердечності і товариського взаєморозуміння. Радісно відзначити, що з керівництвом Румунської робітничої партії і урядом Румунії у нас немає ніяких розбіжностей ні в загальних, ні в часткових питаннях.

Товариш М. С. Хрущов передав найкращі побажання румунському народові, Румунській робітничій партії, її Центральному Комітету, урядові Румунської Народної Республіки, побажав їм нових блискучих успіхів у великій справі соціалістичного будівництва.

Від ЦК ЛКСМУ

ЦК ЛКСМУ України з глибоким сумом сповіщає комсомольців та молодь республіки про передчасну смерть члена ЦК КПРС, депутата Верховної Ради СРСР і УРСР, члена Президії ЦК КП України, секретаря ЦК Компартії України товариша Гайового Антона Івановича і висловлює глибоке співчуття сім'ї покійного.

ЦК ЛКСМУ

Пролетарі всіх країн, єднайтеся!

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ.

Рік видання VI № 80 (587)

Середа, 4 липня 1962 р.

Ціна 2 коп.

Від Центрального Комітету КПРС, Президії Верховної Ради СРСР і Ради Міністрів Союзу РСР

Центральний Комітет Комуністичної партії Радянського Союзу, Президія Верховної Ради СРСР і Рада Міністрів Союзу РСР з глибоким сумом сповіщають, що 3 липня 1962 року після тяжкої хвороби вмер вірний син нашої партії, член ЦК КПРС, депутат Верховної Ради СРСР, секретар ЦК КП України товариш Гайовий Антон Іванович.

ЦЕНТРАЛЬНИЙ КОМІТЕТ ПРЕЗИДІЯ ВЕРХОВНОЇ РАДА МІНІСТРІВ КПРС РАДИ СРСР СОЮЗУ РСР

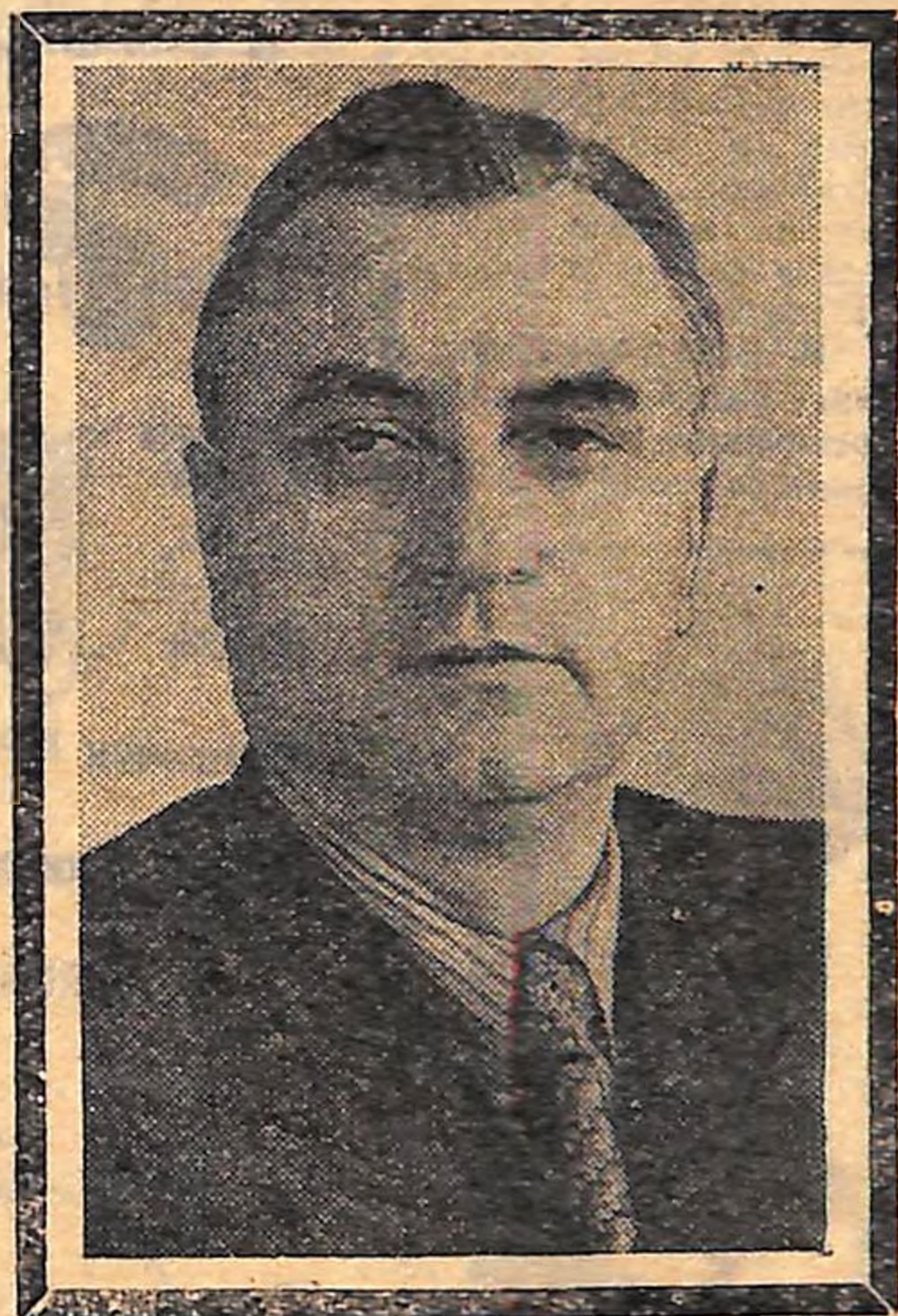
Від Центрального Комітету КП України, Президії Верховної Ради УРСР і Ради Міністрів Української РСР

Центральний Комітет Комуністичної партії України, Президія Верховної Ради Української РСР і Рада Міністрів Української РСР з глибоким сумом сповіщають, що 3 липня 1962 року після тяжкої хвороби помер вірний син Комуністичної партії, визначний партійний і державний діяч Української РСР, член ЦК КПРС, член Президії ЦК КП України, депутат Верховної Ради СРСР, депутат Верховної Ради УРСР, секретар ЦК КП України товариш Гайовий Антон Іванович.

ЦЕНТРАЛЬНИЙ КОМІТЕТ КП УКРАЇНИ ПРЕЗИДІЯ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНСЬКОЇ РСР РАДА МІНІСТРІВ УКРАЇНСЬКОЇ РСР

В ЦК КП УКРАЇНИ І РАДІ МІНІСТРІВ УКРАЇНСЬКОЇ РСР

ЦК КП України і Рада Міністрів Української РСР постановили: Створити Урядову Комісію по організації похорону А. І. Гайового в складі товаришів Казанця І. П. (го-

ЮВІЛЕЙ ЛЕНІНСЬКОЇ БІБЛІОТЕКИ

МОСКВА, 2. (ТАРС). Сьогодні у Великому театрі Союзу РСР громадськість столиці відзначила 100-річчя Державної бібліотеки СРСР імені В. І. Леніна. Святом радянської культури стала ця дата для всіх народів радянської країни. В залі театру зібралися діячі літератури, мистецтва, науки, представники трудящих столиці.

Урочисте засідання відкрив голова ювілейного комітету письменник Л. С. Соболев.

Під палкі оплески присутніх секретар ЦК КПРС Л. Ф. Ільчов оголосив текст привітання Центрального Комітету Комуністичної партії Радянського Союзу колективу Державної ордена Леніна бібліотеки СРСР імені В. І. Леніна, всім працівникам бібліотеки Радянського Союзу.

З промовою, присвяченою знаменній даті, виступила міністр культури СРСР К. О. Фурцева.

Люди різних професій, різних спеціальностей звертають у ці дні свої погляди до любовної народом Ленінської бібліотеки. Про це говорили робітник автозаводу імені Лихачова В. К. Теплов, академік К. І. Скрябін, письменник М. С. Тихонов, завідувач Семіоновської сільської бібліотекою Рязанської області А. В. Корюшина, студентка МДУ Н. А. Соловйова.

Ленінську бібліотеку вітали зарубіжні друзі: директор Німецької державної бібліотеки в Німецькій Демократичній Республіці Хорст Кунце, директор Королівської бібліотеки в Швеції Уно Віллерс, директор Кубинської національної бібліотеки Марія-Тереса Фрейде.

Від імені колективу Ленінської бібліотеки виступив її директор І. П. Кондаков.

Після урочистого засідання відбувся великий концерт.

ЗМІНА майстра-комсомольки Антоніни Діденко з Долянського цегельного заводу в минулому році завоювала звання колективу комуністичної праці. Свої щоденні завдання робітники виконують на 105—110 процентів.

На зйомку: Антоніна Діденко (зліва) і члени зміни Лідія Костіна і Марія Федотова. Фото В. КОВПАКА.

Лягають покоси гороху

НА 150 ГЕКТАРАХ вирощують в нинішньому році горох в артілі імені Калініна Ульяновського району. Механізатори вже розпочали косовицю цієї культури. Однією жаткою «ЖНУ-3,2» швидко не впорашся. Вирішили калінінці переобладнати лафети. Комбайнер Іван Коваль, взявшись за цю роботу, приладнав сюди польовий механічний роздільник, 18 ліфтерів в зразок таких, як у жатці. Зараз переобладнано лафетною жаткою щодня збирають по 14—15 гектарів гороху.

Поспішають механізатори Олександр Вільчинський, Дмитро Чорнобай, Олександр Бабасв. Кожен з них щозміни виконує норми на 115—130 процентів.

Покоси лягли вже більш як на 100 гектарах.

М. ШЕВЧУК.

Новий тепловоз

ЛУГАНСЬК. З брами тепловозовбудівного заводу імені Жовтневої революції вийшов на залізничні магістралі країни локомотив нової марки «ТЕ-10Л». Це — двосекційний вагтажний тепловоз потужністю 6 тисяч кінських сил. Він розвиває швидкість 100 кілометрів на годину. Конструкція нової машини розроблена заводськими інженерами. При її виготовленні широко використовуються вузли тепловозів «ТЕ-3», які випускаються серійно.

Гігант ська турбіна

ХАРКІВ. На Харківському заводі імені Кірова завершено складання другої парової турбіни в триста тисяч кіловат.

Один такий агрегат дорішню своєю потужністю п'яти Волховських ГЕС. Ця машина з генератором дасть більше електроенергії, ніж усі електростанції дореволюційної Росії.

Турбіна призначается для Трьохської ДРЕС у Челябінській області.

ЗДОБУТИ 8-річну учнями-заочниками!

чи середню освіту заочно — хіба не найкращий вихід для тих молодих людей, що працюють? Адже це можна зробити без відриву від виробництва.

І в даному випадку учня не лякає те, що школи поблизу немає. До його послуг — обласна заочна. З року в рік наш учбовий заклад закінчує 170—200 учнів.

Заочній освіті робітничої молоді треба всіляко сприяти. Ми, викладачі, чекаємо ще більшої допомоги з боку адміністрацій підприємств і правлінь колгоспів, з боку комсомольських організацій.

Перш за все, слід якомога більше залучити молоді до заочного навчання, а

потім протягом навчального року постійно створювати пільгові умови для тих, хто здобуває освіту.

Обласна заочна школа вже розпочала набір учнів до V—XI класів на 1962—1963 навчальний рік. Надійшло чимало заяв про зарахування до школи та до її консультаційних пунктів, створених при Добровеличківській, Новоархангельській, Новопраській середніх школах, а також в м. Знам'яниці та м. Олександрії.

Приймаються заяви від громадян у віці не менш як 16 років. До заяви слід додати документ про освіту, довідку з місця роботи, три фотокартки.

Ласкаво запрошуємо вас, юнаки та дівчата, вступайте до нас, здобуйте середню освіту заочно. Знання завжди знадобляться вам в житті.

Я. ЛУЦЕНКО, директор обласної заочної школи. м. Кіровоград.

... Старшокласники Гнатівської середньої школи висипали на просторе подвір'я. Захопивши лопати і сапки, учнівська виробнича бригада вирушила в поле.

Щороку гнатівські учні-виробничники добиваються високих урожаїв сільськогосподарських культур. Торік вони зібрали на кожному з 70 гектарів по 66 центнерів кукурудзи, а на 30 гектарах, де висівалася «Одеська-10», навіть по 80 центнерів.

Протягом минулої осені, зими і весни цього року вони вивезли на поле 500 тонн місцевих добрив. Кагатували перегній всі 47 членів виробничої бригади на чолі з бригадиром Миколою Журавським. Цієї весни учні-виробничники одержали новий трактор «Владимирець», двотонний причеп до нього, навісний культиватор, плуг, борони.

Виробничники вчасно посіяли горох, соняшник і кукурудзу, городні культури, посадили 80 кущів винограду сорту «Лідія», 100 фруктових дерев і 200 каштанів.

Гордістю школи є колекційна ділянка. Там висіюно більше ста сортів різних квітів. Насіння більшості з них одержано з Кіровоградської станції юнаків.

В ГОСТЯХ — КОЛИШНІ ВИХОВАНЦІ

Як і багато років тому, вони переступили поріг Березинської восьмирічної школи. Та ні, не так, як тоді. Серце схвилювано забилося у кожного. Скільки-то спогадів зв'язано з рідною школою! Андрій Криволап, Анатолій Савченко, Лідія Божечко, Людмила Салієнко прибули на зустріч з восьмикласниками, які в цьому році залишають стіни учбового закладу, роблять перший крок у життя.

микласників. — Адже наші шкільні роки багато в чому відрізняються від ваших. В грізний час Великої Вітчизняної війни багатьом не вдалося здобути освіту. А тим, хто все ж ходив до школи після війни, було дуже важко. Декому аж зараз доводиться закінчувати середню школу. Серед них і я, учениця обласної заочної школи. Життя вимагає від нас цього. Я вам раджу обов'язково продовжувати навчання заочно.

У слові-відповіді восьмикласниця Катя Слинченко щиро подякувала гостям за поради, теплі побажання. — Ми не осоромимо свою школу, — твердо заявила вона. — Будемо в усьому рівнятися на старших. Кілька наших випускників йдуть працювати у тваринництво, вони будуть заочно продовжувати навчання. Інші поступають у технікуми, в дев'ятий клас.

Зустріч надовго залишиться в пам'яті випускників і гостей.

В. БОНДАРЕНКО, наш позаштатний кореспондент. Кіровоградський район.

А. Савченко працює інженером-контролером при Бобринецькому відділенні «Сільгосптехніка», А. Криволап — інструктором Кіровоградського райкому комсомолу, медсестрою стала Л. Божечко, завучем у цій же школі став Л. С. Цуканов.

Хвилюючою і зворушливою була зустріч. У кожного з виступаючих зволожено блищали очі від спогадів.

— Вам позаздрити можна, — говорила Лідія Божечко, звертаючись до вось-

Тепер мрія стала дійсністю. Ще в школі Галина Ковшан мріяла водити машини. І ось вона учениця Гайворонського училища механізації сільського господарства. Дівчина оволодіває спеціальністю механізатора напольного, вперто: вчиться водити трактора, комбайна. За цим заняттям ми і застали Галю.

На знімку: Галина Ковшан і викладач Г. А. Трач під час практичних занять.

Фото В. Андреева.

Механізатори пишуть

МЕХАНІЗАТОРИ артілі імені Чкалова дбайливо доглядають «королеву полів». Передові трактористи А. Борущак, С. Загородній, Л. Гончарук, М. Поліщук працюють на сучасній міжряді у дві зміни. Кожен з них за зміну обробляє 38—40 гектарів.

Л. ПОЛІЩУК, Колгосп імені Чкалова Головацького району.

У НАШОМУ селі всі знають що скромну дірчину. Світлана Гордієнко вже п'ятий рік працює фельдшером в сільському медпункті. Привітна, чуйна дівчина завжди посміяє на вигляд до хворого.

Світлана — хороший агітатор, активний учасник художньої самодіяльності. с. Антоніака Добровеличківського району.

Межирічанські листівки

Село Межирічка — одне з найбільших в Головацькому районі. Щороку тут виростають нові будинки. Раніше на все село був один листівочний пункт. Тепер — три, та й ті дещо встигають за день обійти село. Адже їм доводиться носити кореспонденцію в кожній діір.

Межиріччани — активні передплатники газет «Известия», «Правда», «Молодий комунар», журналів «Знання та праця», «Крокодил» та інших. За сумлінну роботу люди відячні листівочному Марфу Крапечу, Галині Рудій і Галині Склянінській.

О. ДОВГІЙ, Головацький район.

Нове у вузах України

У МІНІСТЕРСТВІ вищої і середньої спеціальної освіти УРСР з'явилися географічні карти республіки з умовними знаками. Це позначено місця, де в новому навчальному році починатимуть працювати перші на Україні 55 загальнонаукових факультетів.

Про те, яке призначення цих нових факультетів

повідомили в Міністерстві кореспонденту РАТАУ. Вони створені при університетах, сільськогосподарських, педагогічних, економічних інститутах та інших вузах не інженерного профілю і є новою формою організації заочної освіти без відриву від виробництва. Строк навчання на таких факультетах — 3 роки. Плани і про-

грамми уніфіковано. Після закінчення факультетів студенти-заочники зможуть без вступних екзаменів продовжити освіту за обраною спеціальністю в тому або іншому вузі. В основу нової форми заочного навчання покладено територіальну ознаку — республіку поділено на 34 зони, в кожній з яких відкривається один або кілька загальнонаукових факультетів.

Колектив працюючих

Нещодавно до школи прийшли майстри: було вирішено розпочати добудову приміщення.

— А чому б і нам не взяти участь у заготівлі будівельних матеріалів? Та й котлован під фундамент нам під силу викопати. — звернувся Микола Журавський до старшокласників.

Його думку підтримали секретар комсомольської організації Валія Васильєва, ланкова виробничої бригади Марія Булінок. Зрештою, погодилися всі. Учні завезли 20 тисяч штук цегли, будівельний камінь, викопали котлован.

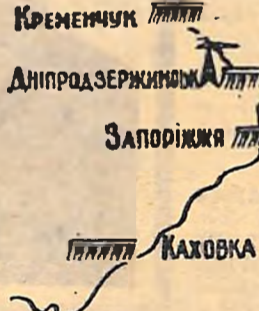
За сумлінну працю директор школи О. П. Павленко оголосив 68 учням подяку, серед них — Валі Васильєвій, Каті Васенко, Валі Московчук, Людї Рибальченко, Миколі Звірховському, Миколі Журавському та іншим.

В. БАЛАНДА, Новоукраїнський район.

ВОЛОДИМИР Чинченко з м. Кіровограда та багато інших читачів нашої газети звернулися до редакції з проханням розповісти про комплексне використання гідроенергетичних ресурсів Дніпра і з'єднання Чорного моря з Балтійським, про що говорив на XXII з'їзді КПРС М. С. Хрущов. Ніцте друкуємо статтю директора Кременчуцької ГЕС І. Н. Кузьоміна «Великий Дніпро».

Великий Дніпро

ЗДАВНІХ-ДАВЕН свий

Славута був відомий як історичний водний шлях «із варяг в греки», який сприяв зміцненню торговельних і культурних зв'язків східноєвропейських слов'ян з Візантією. Шлях цей, однак, був складний і небезпечний — в середній течії його перетинали дев'ять великих кам'яних порогів. Віками мріяли люди над проблемою поліпшення умов судноплавства на Дніпрі. Багато спроб підкорити ріку завдали невдачі, десятки сміливих проєктів талановитих російських інженерів були поховані у петрах царських департаментів. Одвічна мрія про підкорення ріки, використання її величезних гідроенергетичних ресурсів стала можливою лише після Великого Жовтня.

Кількість води, що протікає в руслі Дніпра, змінюється разом з кліматичними умовами, по порох ріку вона також розподіляється

нерівномірно. У весняні місяці ріка за короткий строк виносить в море дві третини всіх водних запасів. Така різка нерівномірність стоку викликає утруднення використання дніпровського басейну в транспортних цілях, негативно впливає на сільське господарство, у повільне населення зазнає великого лиха. Але проходить паводок, ріка міліє, зменшуються її гідроенергетичні ресурси і придатність для транзитного судноплавства.

Радянські люди, озброєні досконалою вітчизняною технікою, вирішили підкорити привередливу ріку своїй волі, розумно розпоряджатися її водним багатством. Шлях цей — створення штучних водосховищ. Запасуючи в них повеневі води і поступово витрачаючи їх на протязі решти частини року, люди не дають Дніпру безплідно розтінкувати свої могутні сили.

У короткий строк з 1927 по 1932 роки за проєктом талановитого радянського інженера І. Г. Олександрова була споруджена ГЕС імені Леніна — любимо дітище і гордість радянського народу, «електричне сонце» України. У 1940 році ГЕС була з'єднана лініями електропередач з Донбасом, в результаті чого була створена найпотужніша у світі енергосистема загаль-

ною довжиною понад одну тисячу кілометрів. Донецьким шахтам, рудникам Криворіжжя, заводам Дніпропетровська, «місту заводів» — Запоріжсталі була подана дешева електроенергія, якої за довоєнний період було вироблено близько 16 мільярдів кіловат-годин.

Наприкінці 1943 року, відступаючи під могутніми ударами Радянської Армії, гітлерівці перетворили Дніпрогес у купу руїн і клубки металу. Початі у 1944 році відбудовчі роботи фактично набрали характеру нового будівництва. Героїчними трудовими зусиллями радянського народу Дніпрогес імені В. І. Леніна швидко піднялася з попелу і руїн, стала ще красивішою, ще величнішою, ніж до війни. Потужність станції була доведена до 650 тисяч кіловат — на 90 тисяч кіловат більше початкової проєктної.

Після того, як уперше в історії ріки повеневі води стали затримуватися в озері Леніна, Дніпрогес стала і підкорювачем порогів — вони назавжди зникли під 37-метрового товщею води. Споруджений біля станції трикамерний судноплавний шлюз дозволив зробити ріку судноплавною на всій її довжині від чорноморських портів до верхів'їв. Однак, початок комплекс-

ного використання нижньої частини Дніпра був покладений будівництвом Каховської ГЕС з величезним водосховищем біля неї. Включена в кільцеву систему «Дніпроенерго», Каховська ГЕС шле тепер свою електроенергію у Херсон, серед численних підприємств якого є один з найбільших у країні текстильних комбінатів. Все яскравіше розгоряється електрична заграва в Херсонській, Миколаївській, Запорізькій областях.

Одна з ліній електропередач від Каховки пролягла у бік Снігурівки, де збудована найпотужніша в країні і в Європі насосна станція. Її насоси вже подають дніпровські води на поля і плантації Херсонщини і Миколаївщини. Життєдайна волога Дніпра незабаром прийде і у Північний Крим, де споруджується Краснознам'янська зрошувальна система з подачею води у Північно-Кримський канал. Направити води Дніпра для зрошення колгоспних і радгоспних ланів — давня мрія народу, таким чином, тепер практично втілюється в життя.

Та не тільки висушенням спекою полям, а й доменним печам, що пашать жаром, потрібна вода. Тому дніпробудівці тепер успішно закінчують прокладання ще одного каналу, який бере свій початок від Каховського моря. По цій голубій артерії дніпровська вода йде на заводи і рудники Криворіжжя.

На шостому континенті

АНТАРКТИДА — остання недосліджена частина світу — тепер відкриває людині свої таємниці. Для оченого тут неспокійний край роботи. Шостий материк розкинувся на площі 14 мільйонів квадратних кілометрів. Вкритий він шаром льоду, товщина якого місцями досягає двох кілометрів.

Антарктида — найхолодніше місце на земній кулі. 25 серпня 1958 року в районі радянської станції Восток термометр показував мінус 87,4 градуса.

Важко жити і працювати в таких суворих умовах. Але відважні радянські люди створили південнополярну станцію Мирний, наукові станції Піонерську, Восток, Комсомольську та інші. Вчені цілий рік, щодня ведуть

спостереження, трудяться на славу радянської науки. Люди, які живуть серед льодової пустелі, не тільки працюють. Вони вчать, беруть участь в художній самодіяльності, розвивають свої таланти і хист.

Суворий край своєрідний неповторною красою, фантастичні обриси айсбергів, арктичне море, могутні льодовики дають велику естетичну насолоду любителям природи, художникам. А серед зимовиків є любители цього виду мистецтва.

Учасники експедиції займаються спортом. У вільні години в таборі можна побачити і шахістів, і мжників, і навіть... велосипедистів (звичайно, машина стоїть на станку). Полярники зв'язані по радіо з любимою Вітчизною,

вони завжди перебувають в курсі справ, що відбуваються в нашій країні.

ВГОРІ ви бачите антарктичний пейзаж в районі обсерваторії Мирний; (ВНИЗУ) Радянська антарктична експедиція. Начальник радіозагону Ю. В. Федоренко (зліва) і інженер А. Г. Арбузов на передавальній радіостанції Мирного під час зв'язку з Москвою; (СПРАВА). Користуючись погожими сонячними днями, любители спорту і в Антарктиді продовжують тренування.

На знімку: інженер-сейсмолог Лев Миколайович Смірнов під час тренування на велосипеді.

Фото спеціального фотокореспондента ТАРС Є. ПРЕОБРАЖЕНСЬКОГО.

ВІЛЬНИЙ ЧАС — ТВОЄ БАГАТСТВО

ДОБРЕ ВІДПОЧИВАТИ У ЛІСІ

Дош пішов минулої неділі зранку ніби навмисне. Такий план був у молодих робітників заводу «Сільгоспдеталь», і раптом...

Та все обійшлося добре. Розійшлися хмари, випогодилося. Проглянуло сонечко. І настрий теж став світлим, радісним. З веселою піснею ми вийшли в Нерубайський ліс, що в Олександрівському районі.

Чудово зараз у лісі. Він сповнений прашним співом, ніжним ароматом. Приємно було нам пройти тінними коридорами. А яку насолоду дістали любители збирати гриби і ягоди. Зараз якраз дозріли суніці.

В Нерубайському лісі — короша річка. Посидіти біля неї з вудочкою — найкращий відпочинок. В усякому разі так твердить ударник комуністичної

праці токар С. Донченко, який не любить марнувати часу. Він — учасник художньої самодіяльності, вчиться в політехнічному інституті. Але на рибалку теж час знаходить.

Задоволені добре проведенням вихідним і А. Чуднова, І. Буданцев, В. Слунченко, А. Лобус та інші. Всі знайшли собі заняття до смаку.

— Після такого відпочинку, — говорить молодий технолог П. Сугак, — і працюватиметься краще, веселіше. Вміють цінувати час робітники заводу «Сільгоспдеталь». Вони вміло поєднують працю з навчанням, з участю в гуртках художньої самодіяльності, з веселим і змістовним дозвіллям.

А. КОРОЛЬ,
токар заводу «Сільгоспдеталь»,
м. Кіровоград.

Спорт КОМУНАР Спорт

Кіровоградці — у фіналі

ТРИ дні на кіровоградському стадіоні спортивного клубу «Зірка» продовжувалися зональні республіканські змагання з футболу серед школярів. В іграх брали участь збірні команди Донецької, Луганської та Кіровоградської областей. Добре провели зустрічі юні спортсмени Кіровоградщини. Перший матч з командою Луганщини вони виграли з рахунком — 1:0. Кіровоградці також завдали поразки футболістам Донецька — 2:0.

Вигравши обидва матчі, господарі поля набрали чотири очка з чотирьох можливих і зайняли перше місце в зоні.

І. РОДІН.

П О Р А ХОРОШИХ СПОДІВАНЬ

Колектив фізкультури, який я очолюю, порівняно молодий. Є в селі і хороші спортсмени, є й такі, що до тієї чи іншої секції й калачем не заманиш.

Коли в приміщенні клубу встановили тенісний стіл, Олександр Потопчук не без іронії зітхнув:

— Теж мені гра... Краще вже «козла» забавити, ніж оцими кульками бавитися.

Через декілька хвилин, намагаючись не звертати найменшої уваги на прихильників чудового виду спорту, Олександр поважно рушив до своєї кінобудки. Захопившись підготовкою апаратури до чергового сеансу, хлопець зовсім забув

про теніс. Але ось до нього почали долітати вигуки:

— Так його, так!
— Зрідай, Миколо!
— У лівий край заганяй!
Хотілося залишити кінобудку, підійти до гоминого гурту товаришів і хоч одним оком глянути, довідався: як це якісь там кульки так захопили хлопців. Та не зійшов з місця, ще старанніше став протирати лінзи об'єктива.

Минали дні. Після роботи та у вихідні біля тенісного столу все більш і більше збиралося молоді. І Олександр Потопчук підійшов якось до Василя Куделі:

— Ану, давай і я спробую... Невміло балансуєчи з ракеткою в руках, кінемеханік програв партію своєму супернику. Це вже було занадто. І Олександр почав тренуватися...

Зараз О. Потопчук — один з кращих тенісистів низового колективу фізкультури, здібний плавець, добре вміє також стріляти з дрібнокаліберної гвинтівки. Збираємося навіть доручити йому тренувати плавців.

Крім настільного теніса, працюють у нас і секції волейбола, шахів, футболу, легкої атлетики тощо. Звичайно, мені самому не під силу спрямовувати їх роботу по належному руслу. Та й бригади колгоспу розкидані одна від одної на відстані 4—5 кілометрів. Враховуючи це, я ще на початку весни згуртував навколо себе здібних спортсменів-помічників. Це — трактористи Мирон Івасін, Василь Хмельницький, причіплювачі Олег Митус та інші активісти. Вони тренують юнаків і дівчат, допомагають організувати змагання.

Є в нашому колективі й дівчата. Вони записані до секцій не просто для збільшення рахунку, а як здібні, постійно ростучі спортсменки. Це — доярки Лена Горбенко, Марія Скакун, Марія Кошман, Валентина Ціхенко, Галина Романенко... та хіба всіх перелічити.

Микола ФЕДЧЕНКО,
голова колективу фізкультури колгоспу «Шлях до комунізму» Долинського району.

Тво редактора
В. КРАМАРЕНКО.

В КІНОТЕАТРАХ МІСТА

КІНОТЕАТР ІМЕНІ ДЗЕРЖИНСЬКОГО. Художній фільм «Трагічне полювання». Початок сеансів о 1 год., 2 год. 45 хв., 4 год. 20 хв. дня, 6 год., 7 год. 40 хв. та 9 год. 20 хв. вечора. Для дітей «Темниця двох океанів». Початок (першої серії) о 9 год. 30 хв., (другої) об 11 год. 15 хв. ранку. На літньому майданчику початок першої серії о 9 год. 15 хв., (другої) о 10 год. 45 хв. вечора.

КІНОТЕАТР «МІР». «3 днів народження». Початок о 10, 12 год. ранку, 2, 4 год. дня, 6, 8, 10 год. вечора.

КІНОТЕАТР «СІВАШЕЦЬ». «Звільнення на берег». Початок сеансів о 12 год., 2 год. 30 хв. дня, 5, 7 год. 30 хв., 10 год. вечора. На літньому майданчику о 9 год. 30 хв. вечора.

КІНОТЕАТР «ХРОНІКА». Документальні фільми «Щаслива юність», «Осінні мотиви». Демонструються без перерви з 10 год. ранку до 9 год. вечора. Художній фільм «Винишувачі». Початок о 9 год. 30 хв. вечора.

ФУТБОЛ

ПЕРШОГО липня кіровоградські динамісти провели у Північнодонецьку перший матч другого кола чемпіонату республіки з футболу серед команд класу «Б». Зустріч пройшла при перевазі спортсменів

місцевого «Хіміка». Господарі поля перемогли з рахунком 3:0.

Олександрівські шахтарі приймали досить сильну команду третьої зони — «Азовсталь» з м. Жданова. У напруженій боротьбі «Шахтар» взяв реванш за поразку в першому колі. Тоді вони програли металургам з рахунком 0:1.

На цей раз гості пропустили у свої ворота три м'ячі, забивши у відповідь два.

Є три майстри спорту

Останні дні минулого місяця були насичені важливими подіями в спортивному житті кіровоградських дотсафівців: пройшли напружені республіканські змагання з авіамоделізмом. Більш складними, цікавими були поєдинки з літакового спорту, в яких взяли участь пілоти семи областей України.

В перший день виконувалися дві вправи: політ по колу і комплексний пілотаж в заданій зоні. Ось піднімається в повітря кіровоградець С. Семусенко. Вправу виконує він чітко, майстерно. Навіть бувалі «аси» з захопленням спостерігають за срібним птахом, який так слухняно підкоряється волі молодого пілота. Вищий бал! Здавалося б — чудова оцінка, але судді оголошують, що т. Семусенко дещо не вклався в заданий час. Лише це не дозволило пілоту стати чемпіоном змагань.

Перший день змагань приніс перемогу кіровоградцям по вправі № 1. Справжніми майстрами другої вправи стали спортсмени Київського аероклубу.

Другий день поєдинків був менш вдалим для місцевих спортсменів. Правда, пощастило нашому земляку П. Луговському. Він вийшов переможцем, набравши 200 очків із 200 можливих.

І ось останній політ... Судді підбивають підсумки. На перше місце виходять кияни, друге місце посідають кіровоградці. Дніпропетровці задовольнили третім місцем.

В результаті проведених змагань 18 спортсменів республіки виконали нормативи майстрів спорту СРСР. З них — три кіровоградці: Б. Сімененко, П. Луговський та В. Утьонков.

І. КАШИЦІН.

Пишіть!

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.

«Молодой коммунар» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Дзвоніть!

Телефони редакції: редактора — 56-12, відповідального секретаря — 50-11, відділів — 50-24.

БК 03152.

Зам. № 4176.

Заходьте!

Редакція працює з 10 години ранку до 6 години вечора. Ми завжди раді бачити вас, друзі, в себел!

Кіровоградська обласна друкарня ім. Г. М. Дмитрова.